

Но защо скръбъ сега, въ славенъ часъ,
Въ кой юнакътъ ярема разби —
Чулъ на брата си жалния гласъ,
Въ волни хора прѣвърна раби?

Хай, „ура“ ! . . . да извикаме днесъ !
„Ура“ вамъ, благородни борци —
Прави йощъ, или паднали съ честьъ,
„Ура ! вамъ и на ваш'тѣ вѣнци“ !

26 окт. 1916 год.

И Вазовъ

Ив. Вазовъ.

Радостъта на сѣнкитѣ

Полковникъ Янковъ

Въвъ пламаци издѣхнахъ ази
Въ борба за твойта свобода ;
Но днесъ тиранъ те старъ не гази,
Отъ новий нѣма ни слѣда.

О Македонйо, край свещени,
Възкрѣснахъ съ тебе този пжтъ,
И въ твойта радостъ, възхищенье
Забравихъ мотата си смъртъ !

Борисъ Сарафовъ

О Македонйо, майко свята,
За тебъ борихъ се и живѣхъ ;
Отъ смъртъ не пласахъ се въ борбата,
Но азъ отъ свои я приехъ.

Отидохъ жертва азъ безплодна